

der maa en almindelig Toldrevision til. Derfor er det mit Haab, at vi ved Gennemførelsen af disse forskellige Bestemmelser ikke giver Afkald paa at arbejde paa den almindelige Toldlovsrevision.

Jeg skal gøre en eneste Bemærkning til de Tal, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremførte, om, hvorledes Forholdene mellem direkte og indirekte Beskatning havde været under en tidligere Regering, hvorledes Forholdene havde været i Ministeriet Zahles Tid; og hvorledes vi nu omtrent er ved at vende tilbage igen til det gamle Forhold, det, som fandtes før Krigen. Før Ministeriet Zahles Tid var der en direkte Beskatning paa 25 pCt. af den samlede Beskatning, medens den indirekte Beskatning var 75 pCt. Saa kom der i den radikale Krigsperiode en fuldstændig Omkalfatring paa dette Punkt, saaledes at de direkte Skatter udgjorde de 75 pCt. og de indirekte 25 pCt.; men nu har Forholdene udviklet sig hen imod, at de gamle Forhold vender tilbage med 25 pCt. direkte og 75 pCt. indirekte Skatter. Men disse Tal maa ses paa Baggrund af den almindelige økonomiske Udvikling. I Krigens Tid, særlig i de sidste Aaringer, havde vi de enormt store Indkomster, som gav enormt i Statskassen, medens paa den anden Side Importen paa Grund af de Vanskeligheder, som vi alle kender, var svindende. Det vil sige at Hovedkilden for den direkte Beskatning svulmede af sig selv op. Det er aldeles ikke det tidligere Ministerium, der har ændret Skatteloven saaledes, at Skatterne er i højere Grad blevet direkte; det var selve Indkomsterne, der steg, og saa steg selvfølgelig ogsaa den Del af Indkomsten, som Skatten gav i Statskassen. Nu er det ganske modsat, nu svinder de direkte Indkomster fra Aar til Aar, og saa svinder selvfølgelig ogsaa den skattemæssige Afkastning af disse Indkomster. Det er naturnødvendigt og slet ikke en Følge af Lovgivningen.

Naar man ser paa Lovgivningen under det tidligere radikale Ministerium, ved vi alle sammen, at er der nogen, der har lagt høj Skat paa Spiritus, Øl og den Slags Ting, saa er det det radikale Ministerium. Jeg bebrejder dem det ikke, men jeg hævder kun, at de Radikale ikke kan komme her og sige: det var os, der skaffede en ekstraordinær direkte Beskatning, men nu vender Venstre tilbage og knæsætter den indirekte. Det er en økonomisk Bevægelse, som har fremkaldt disse Forhold, noget, som vi selvfølgelig ikke er Herrer over; hvis de Herrer kunde garantere os, at vi fik Krigstidens

Indkomster tilbage, kan de være ganske rolige for, at saa vilde ogsaa Skatterne deraf svulme op af sig selv under de nuværende Skattelove. Selvfølgelig kan de Herrer ikke dette, men saa maa de heller ikke bebrejde os, at vi ikke kan undlade at komme med disse Skattelovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var inde paa Beskatningsforholdet mellem Land og By. Jeg er ikke i Besiddelse af nogen almindelig Oversigt over dette Spørgsmaal, og det er der, saa vidt mig bekendt, ingen, der er, men jeg har en mere almindelig Følelse af, at det ærede Medlem ikke har Ret i, at Bybeboerne bliver særlig haardt beskattet, saa jeg er ikke helt tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har Ret, skønt jeg jo nok forstaar, at han sigter til Restaurationssskat, Chokoladeskat, Luksustold og den Slags Ting. Men der er jo det ejendommelige, at Luksus findes i Byerne, derom kan der ikke være nogen som helst Tvivl; den, som kender en Smule til Forholdene paa Landet og sammenligner dem med Forholdene i Byerne, vil vide, at den almindelige Levofod i Byerne er langt højere end den almindelige Levofod paa Landet. Jeg ved fuldt vel, at der er en Del Spidser paa Landet, der lever særdeles højt; men den almindelige Gaardmandsstand og Husmandsstand lever saa tarveligt, som der i det hele taget leves her i Landet. Paa den anden Side skal jeg villigt indrømme, at naar alt kommer til alt, er det Byernes Underklasse, som har den tarveligste Levemaade. I det store og hele er der ingen Tvivl om, at det egentlige Luksusforbrug falder i Byerne i langt højere Grad end paa Landet. Hvis man kunde paavise, at Luksusforbrug ikke var beskattet paa Landet, medens det var det i Byerne, skulde jeg være villig til at søge dette ændret med det samme. Det ærede Medlem var inde paa dette Spørgsmaal, idet han sagde, at naar noget nydes af Befolkningen — det ærede Medlem nævnte ikke hvad —, slaar man straks ned paa det som Luksus, hvis det er Bybefolkningen, der er Tale om, men hvis det er Landbefolkningen, regner man det ikke til Luksus. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil have let ved at paavise, at noget saadant finder Sted, men hvis man kan det, skal jeg være villig til at søge at faa det ændret hurtigst muligt. Nej, der er det ved Luksussskat, at man lægger Skatten der, hvor Luksus findes. Hvis vi kunde blive enige om, hvad der er Luksus, men det er jo meget vanskeligt, vilde dermed Spørgsmaalet om forskellig Behandling af By og Land være ude af Verden, thi det er selvfølgelig